

ZELFPROJECTIE

LES II.

R E I Z E N .

Ik zou met u willen spreken over de verschillende werelden die wij kunnen betreden, omdat de voertuigen die we hebben tot die werelden behoren.

Of een mens dat nu bewust weet of niet hij treedt regelmatig uit. Een uittreding vindt over het algemeen plaats naar bepaalde werelden. Die werelden kunnen van astrale aard zijn. Ze kunnen van geestelijke aard zijn. Ze kunnen hoog of laag zijn.

Om u een beeld te geven van wat die werelden ongeveer zijn en daarmee wat ongeveer uw voertuigen zijn wil ik proberen hier een kleine opsomming te geven van al datgene wat u kunt ontmoeten en daarbij enkele van de droomsymbolen te noemen die met bepaalde werelden gewoonlijk verknoopt zijn.

Wanneer wij uittreden in de astrale sfeer, dan is het over het algemeen een verwarde droom. Kenmerkend voor deze dromen is: het voorkomen van allerlei eigenaardige gestalten, een voortdurende afwisseling van lichte en duistere facetten, daarnaast de onvolkomenheid der dingen.

In een astrale wereld ga je door een deur en je komt nergens. In een astrale wereld ga je een trap op en als je omkijkt, dan is die trap er niet meer en sta je op een vlakte.

Astrale werelden hebben vaak nachtmerrie-achtige aspecten. Het voertuig dat we daarvoor bezitten is bovendien tamelijk kwetsbaar. Wij worden met het vreeswekkende geconfronteerd en als we daar bang voor zijn, dan kan het ons inderdaad schaden. Het gaat zover dat sommige van die dromen zelfs lichamelijk letsel ten gevolge kunnen hebben.

Een astrale beleving zal doorgaans een wat nachtmerrie-achtig karakter hebben. Als ze betrekkelijk vrolijk is, is ze onsamenhangend en laat ze als herinnering vaak allerlei eenvoudige voorwerpen of misschien enkele gezichten zien, verder gaat het nooit.

Komen wij daarentegen in schaduwland, dan worden wij geconfronteerd met steden, met dorpen, met vlakten, met tuinen, maar het is allemaal een beetje vervallen. Loop je door een tuin heen, dan blijkt opeens de plant, die je mooi vond, een vleesetende plant te zijn. Loop je door een winkel, dan zien alle producten er wel tamelijk goed uit, maar als je ze wat nader bekijkt, dan zitten de maden in het vlees, dan vreten de rupsen de groenten op. Kortom, het is meestal een zeer onsmakelijke geschiedenis. Als je een kostuum wilt kopen dan zijn het meestal flarden. Wanneer het re-

gent, dan is het meestal asregen dan een werkelijke regen. Alles is vaal, vervallen. De mensen maken een wat onpersoonlijke indruk. Ze zijn heel druk met zichzelf bezig en zijn over het algemeen zeer on hoffelijk.

De symbolen van een dergelijke droom zijn doorgaans grauweheid (dat is een van de eerste facetten die je onthoudt) daarnaast soms een enkele scène van verval en in heel veel gevallen het gevoel van gevangen zitten en eindelijk te ontsnappen. Dat kan symbolisch zijn uitgedrukt; b.v. je vindt een trap en je gaat naar buiten in de zon. Het kan ook zijn dat je op een gegeven ogenblik een licht ziet. Je loopt daarnaar toe en ineens is je wereld weg en daarvoor in de plaats is een toestand gekomen van vrede en rust, waarna je weer overgaat naar je normale slaap en je eigen dromen.

Kom je in een zomerlandwereld, dan is het heel moeilijk om precies te zeggen wat er wel en niet echt is. Je kunt in de duinen, in bosgebieden komen. Je kunt lotusvijvers zien waar soms nog zielen op lotusbladen ontwaken met alle symboliek die ermee is verbonden. Er zijn grazige weiden. Er zijn ook wel dorpsachtige nederzettingen. Je hebt soms het idee dat er een groot koor aan het zingen is. Een enkele keer zie je daar ook nog een soort wervelende lichtende zuil te midden van de mensen die schijnen mee te zingen. In al deze gevallen zijn het dus scènes die uit een bepaalde zomerlandwereld komen.

Zomerland bestaat uit ontelbare voorstellingswerelden. Kenmerkend is over het algemeen in de droom: bloesem, een groene weide of een gevoel van op een heuveltop te staan en een wijds uitzicht hebben. Deze herinneringen geven aan dat u in laag-zomerland bent geweest al dan niet vermengd met ontmoetingen met persoonlijkheden. Dat laatste is nooit zeker waar. Maar als u de genoemde symbolen heeft beleefd, dan bent u uitgetreden naar laag-zomerland.

Hoog-zomerland is weer een beetje anders. Het heeft ook nog steeds het karakter van een landschap, maar je treft er vaak bergen aan, meestal bebost. De gebouwen die je daar ziet zijn kioskachting, soms tempelachtig. Je kunt daar uitrusten, je kunt daar mediteren. In de verte zie je iets wat op vogels lijkt.

Het is een wereld waarin de verschillen van de lagere zomerlandwerelden voor een groot gedeelte zijn weggevallen. Natuurlijk blijven er wel wat afzonderlijke symbolen voorkomen, maar het merendeel van de belevingen in die wereld zal toch altijd weer teruggaan naar het idee van hoogte, bergtoppen b.v., tempels, kiosken, meditatieplaatsen. Daarnaast vaak het gevoel dat je een lichtende gestalte ontmoet.

In de droom wordt dit over het algemeen beschreven als een berg beklimmen, soms met een lichtende gids. Dat is dan een ontmoeting met een geest die nog wat hoger staat. Hier komen vaak bepaalde woorden of spreuken naar voren die dan een lange tijd in uw herinnering blijven doorklinken. U weet soms niet wat ze betekenen, maar het zijn van die zinsneden waarvan je zegt: Het heeft mij te pakken. Ik weet niet waar ik het vandaan heb, maar ik raak het niet kwijt.

Ga je nog hoger, dan kom je in werelden terecht die eigenlijk geen vaste vormen meer kennen. Alles is veranderlijk. Men zegt wel eens: Het is eigenlijk een kaleidoscopische wereld omdat er een sterke wisseling van kleuren is vaak begeleid door allerlei klanken. Als u terugkomt uit de droom en u heeft het idee dat u heel mooie muziek heeft gehoord, dan bent u zeer waarschijnlijk in een van deze toestanden terecht gekomen. Anderen kennen weer in een droom een wereld waarin ze gebrandschilderde glazen ramen hebben gezien, dus kerkrampen.

Kom je nog hoger, dan is dat een wereld waarin eigenlijk stilte heerst, maar een stilte die spreekt. Men heeft het gevoel dat ergens een stem alle problemen die je hebt heeft opgelost. Probeer je het toe te

passen, dan blijkt het niet te kloppen. Maar je hebt het gevoel: er is een oplossing voor mij.

Deze wereld met haar vele kleuren en wervelingen kenmerkt zich voor de geest, die haar voor het eerst betreedt vooral in een gevoel van onbestemdheid; je wordt meegevoerd. Je hebt dus niet de mogelijkheid om zelf precies je weg te bestemmen.

Ga je nog weer hoger, dan kom je terecht in een wereld waarin één bepaalde kleur heerst. Dat kan een blauwachtig licht zijn als je wat lager bent. Het kan ook een gouden licht zijn of een wit licht.

Van deze lichtsferen blijft eigenlijk geen herinnering over behalve misschien een kleur en daarnaast een enorm stil gevoel van blijdschap. Je wordt zo blij wakker alsof de hele wereld zou zijn veranderd vandaag. Dan lees je de krant en dan is dat niet zo, maar je hebt toch dat gevoel.

Dit zijn dan de werelden die je betreedt. Maar als je die werelden betreedt, dan kun je dat alleen doen met je eigen voertuig; dat wil zeggen het voertuig dat tot die wereld behoort.

Ik heb u de vorige maal al uitgelegd dat u velerlei voertuigen bezit. Daarbij zult u het volgende moeten onthouden:

In schaduwland bent u niet kwetsbaar. Evenmin in een duistere wereld zolang u rond uzelf licht ziet. Is dat niet het geval, zeg dan tot uzelf: Ik droom. Ik moet wakker worden. Dan kunt u daardoor de situatie veranderen. Lukt dat ook niet, denk dan zo sterk u kunt aan zo fel mogelijk wit licht. Dat is de beste oplossing. In deze sferen kunt u namelijk psychische schade oplopen.

Een voertuig dat in zomerland terecht komt is astraal. Het is dus fijnstoffelijk en sterk verbonden met het lichaam. Het heeft grote invloed op o.m. de zenuwstromingen, de levensstromingen die in het lichaam circuleren. In die wereld kan een letsel definitief worden overgedragen aan het lichaam.

Als u in een astrale wereld sterft, dan kunt u zeker zijn dat u niet meer wakker wordt. De oorzaak zal dan waarschijnlijk een hartverlamming zijn en niet de verwonding die u meende te hebben opgelopen. Altijd weer, als u bang bent in deze wereld, dan bent u kwetsbaar. Dat komt, omdat angst een vorm van harmonie is. Angst en begeert zijn twee vormen die eigenlijk de kwetsbaarheid bepalen in de astrale wereld. Laat u dus niet verleiden in een astrale wereld en realiseer u dat uw voertuig juist omdat het fijnstoffelijk is en geladen met uw eigen levensenergieën bijzonder kwetsbaar is.

Gaat u naar andere werelden toe, dan moet u zich daar maar niet al te druk over maken. Wat er gebeurt in een lichte wereld, dat gebeurt er. Er overkomt u niets kwaads. Er zijn echter bepaalde facetten in die werelden die u op het eerste gezicht een beetje zullen verbazen. Een persoon kan b.v. in drie of vier vormen gelijktijdig optreden. Eén persoon kan zich gelijktijdig aan u manifesteren als een kind, een jonge mens, een rijpe mens en een oude mens. Realiseer u dat het allemaal alleen maar voorstellingsvormen zijn. Alles wat u daarvan meeneemt is altijd datgene wat tot de sfeer behoort. Elke sfeer die hoger is dan uw wereld is geneigd u een zekere mate van energie toe te staan. U wordt dus gesterkt daaruit wakker.

De hoogste werelden kunnen, vooral in het eerste beleven, uitputtend zijn. Als u voor de eerste maal in een zuivere lichtwereld terecht komt, dan zult u waarschijnlijk wakker worden met het gevoel dat u helemaal niet heeft geslapen. Dat komt, omdat de aanpassing tussen het voertuig dat daar kan beleven en de stof te groot is. Dat veroorzaakt nu o.m. vermoeidheid, die overigens na ongeveer een uur à anderhalf uur wegebt. Dan voelt u zich meestal weer helemaal prettig.

Elk voertuig op zich is niet vormbehoudend behalve het stoffelijke. Elk ander voertuig is amorf. Daarom is het uw persoonlijkheidsvoorstelling op een bepaald niveau die bepaalt hoe u zich manifesteert. Als uw denken angstig en klein is, dan bent u een muis tegenover een kat. Maar als u vertoornend denkt: ik laat mij niet aantasten, dan bent u een draak. Dan moet u ook wel vechten, maar uw wereld is dan voor u een wereld die u zelf manipuleert.

Het kan zijn dat u zich in een zomerlandwereld veel jonger of veel ouder ziet dan u werkelijk bent. Trek u daar niets van aan. Het is gewoon uw eigen ik dat zich op dit niveau in die vorm toont aan de hand van de beleving en de ervaring die het heeft. Realiseer u dat hogere voertuigen jonger worden in hun manifestatie naarmate de innerlijke harmonie van de mens groter is.

Reizen gebeurt dus voor de meeste mensen op deze manier eigenlijk onopzettelijk en niet bewust.

Ik heb u een aantal symbolen van werelden gegeven, opdat u enig houvast kunt hebben aan sommige dromen. Als u echter aandacht gaat geven aan die dromen, dan zullen aanvullende details u steeds bij blijven in de herinnering. Er ontstaat een betere overdracht. Maar elke overdracht naar de hersenen is een vertaling die gelijktijdig een vorm van vereenvoudiging en van vervalsing inhoudt. Om u een voorbeeld te geven:

In de wereld van kleuren en klanken is het aantal tinten dat wordt waargenomen ongeveer 20 maal zo groot als voor een mens denkbaar en mogelijk is. Het resultaat is, dat uw wereld dan veel kleuriger is dan u zich ooit zult kunnen herinneren. U probeert de analogieën dan soms te vertalen in vormen, lijnen of landschappen om op die manier iets van de ervaringen toch gestalte te geven.

Uw ik dat zich bewust wordt van deze werelden zal ontdekken dat er vooral in die details enkele zeer persoonlijke symbolen zitten. Deze persoonlijke symbolen kunnen worden gebruikt om meer naar die sfeer te reizen. U bent dan nog niet vrij in de beweging in die sfeer, maar het bereiken van die wereld wordt u langzaam maar zeker gemakkelijker zodat u op den duur naar verkiezing een aantal werelden kunt betreden.

Dit is nog niet de werkelijke projectie van het ik, dat zult u begrijpen. Het is maar een klein deeltje van het ik dat u projecteert. Een groot gedeelte van het ik blijft achter of kan zelfs gelijktijdig op een ander niveau beleven.

Realiseer u dat elke keuze voor een lichtende wereld een versterking betekent van het lichtelement in uzelf. Elke keuze voor een duistere wereld is zeker in het begin voor u schadelijk.

Wie zich een lange tijd heeft beziggehouden met het zich herinneren van dergelijke uittredingssymbolen en misschien pogingen heeft gedaan om een sfeer te bereiken, zal bovendien worden geconfronteerd met een ander verschijnsel: de z.g. geleider of gids. Dit is niet, zoals u misschien denkt, één bepaalde persoon. Het is in uw denken, in uw herinnering één bepaalde vorm. Dat is waar, maar dat is uw vertaling voor een functie. Die functie kan door velen worden bekleed en toch zult u altijd denken aan diezelfde vorm, diezelfde persoon en eventueel ook dezelfde naam ervoor gebruiken.

Realiseer u, dat een dergelijke geleider of gids, als hij zegt: Ik heet Jan, u daarmee een sleutelwoord geeft voor geleiding en niet een kenmerk van zijn persoonlijkheid. De geleider zal u dan in het begin vaak opvangen. Hij brengt u naar verschillende plaatsen waar u meestal enige werkzaamheden verricht ofwel enige mededelingen of boodschappen aanhoort. In enkele gevallen is het gewoon een contact met andere persoonlijkheden. In vele gevallen is het ook het horen van enige leringen of zelfs een

soort kleine hellevaart maakt waarbij u overigens omgeven door licht bepaalde duistere werelden bezoekt.

Heeft u dat eenmaal gedaan, dan zal vaak - niet altijd - maar heel vaak de geleider u een taak stellen. De vorm van de geleider is dan niet meer kenbaar. Zijn aanwezigheid echter wel, want er is nog altijd licht dat u omringt. Realiseer u dat u op deze wijze kunt leren in duistere werelden te werken, b.v. om iemand te helpen vrij te komen.

Een dergelijke arbeid brengt geen vergoeding met zich mee. U kunt dus niet zeggen: Ik heb duizend zieltjes gered, mag ik even inleggen voor een weekje eeuwige zaligheid. Het is geen bon-systeem. Maar door de ander te helpen verwerft u gelijktijdig een zeker besef t.a.v. onder meer stoffelijke omstandigheden; datgene wat stoffelijk aanvaardbaar en niet aanvaardbaar is. U doet dus ervaring op die u kan helpen om u in uw stoffelijk leven en na de dood u beter te oriënteren en juister te reageren.

Heeft u eenmaal veel van die taken verricht, dan kunt u ook nog taken op aarde krijgen. Een taak op aarde wordt u meestal gegeven in de vorm van een oproep.

De oproep brengt dan het bewustzijn naar een bepaalde plaats op aarde en maakt het a.h.w. deel van een zekere gebeurtenis. Dat kan van alles zijn. Het kan zijn het sterfbed van een mens. Het kan een vliegtuigongeluk zijn dat op dat moment net plaatsheeft. Bent u daar, dan heeft u de taak om zo goed mogelijk contact op te nemen met de anderen. Als u denkt dat u dat kunt doen als een mens, slaagt u niet. U moet niet met die mensen spreken; zij verstaan u niet. U moet ook niet proberen hun aanwijzingen te geven; ze zien u niet. Het enige dat u kunt doen is alle paniek wegnemen. Die kunt u dan tijdelijk absorberen.

Het is een kunstje. Het is zoiets als voorlopig wat vuil in je zak steken om het later in de asbak te gooien. Dat kunstje wordt u heus wel geleerd voordat u aan dat werk begint.

Wanneer u op aarde uittreedt voor dergelijke taken, dan zult u dit nooit doen in astrale vorm en ook het levenslichaam en het dubbel zijn er niet bij betrokken. Datgene wat een rol speelt, is in feite het voertuig dat behoort tot zomerland op zijn minst, soms een hoger voertuig.

Het ik dat op deze manier wordt ingeschakeld, wordt natuurlijk steeds zelfstandiger. Dat is te begrijpen. Je hebt ervaringen opgedaan, er zijn dus minder aanwijzingen nodig. Op den duur ga je dan behoren tot een groep die je kent. Het zijn een aantal persoonlijkheden waarvan de voorstelling die je je maakt waarschijnlijk onjuist of ten dele onjuist is, maar je zult ze steeds weer ontmoeten, je kunt ze steeds weer herkennen.

In dromen betekent dit, dat altijd weer dezelfde gedaante een hoofdrol speelt en dat je je juist die hoofdrolspeler veel meer dan het gebeuren zelf herinnert. Een dergelijke groep kan verschillende taken uitvoeren. Die taak is meestal door de groep gekozen.

Er zijn groepen die zich bezighouden met het helpen van mensen om uit lagere sferen vrij te komen. Er zijn groepen die zich in het bijzonder op aarde bezighouden met begeleiding van stervenden. Er zijn er die zich bezighouden met degenen die in de nevel, die vóór schaduwland ligt, ronddolen om hen langzamerhand naar een vormwereld te brengen, zelfs al is 't een duistere, als ze maar uit de verwarring loskomen. En zo kunnen we verdergaan.

U zult dus voordat u eigenlijk in staat bent bewust alle sferen te betreden in de meeste gevallen reeds vele werkzaamheden hebben volbracht. De kans, dat u tot een dergelijke groep behoort, is ongeveer 7 op 10. Het heeft voordelen, het heeft nadelen.

Het behoren tot de groep geeft echter één zekerheid: op het ogenblik, dat u begint met projectie van uzelf op welke wijze dan ook, ook als het een bewustzijns- of gedachtenprojectie is, dan zult u automatisch de steun

krijgen van de groep waartoe u behoort. Dat kan voor u heel belangrijk zijn, zeker als u op afstand mensen wilt beïnvloeden of wilt genezen. Dat is niet het genezen of het beïnvloeden deel van de taak van de groep, maar omdat u de taken van de groep mede uitvoert, kunt u een beroep doen op de krachten van de groep om uw specifieke opdrachten of taken te volbrengen vanuit uzelf.

Daarmee hebben we eigenlijk al een groot deel gezegd van datgene wat voor die sferen en de daarbij behorende voertuigen zo belangrijk kan zijn. Maar we moeten toch langzamerhand toe naar de projectie van het ik, iets waar we de volgende les uitvoerig aan zullen wijden.

Het projecteren van het ik berust op een voorstelling van het ik plus een voorstelling van de wereld of van de taak waarop dat ik zich richt. Beide voorstellingen moeten in u berusten. Ze moeten eerst bewust worden opgesteld en dan a.h.w. geabsorbeerd. Ze vervloeien in je. Ze zijn niet meer als afzonderlijke beelden kenbaar, maar er ontstaat een toestand die in een zekere mate anormaal is. Het is een toestand waarin je alles wat je doet automatisch doet t.a.v. het doel dat je je hebt gesteld.

Er zijn mensen die denken: je kunt je ik ook wel even projecteren en b.v. met een astraal dubbel of desnoods met een levenslichaam even naar Disneyland gaan of even iemand gaan vertellen dat hij een grote tiran is. Theoretisch is dat mogelijk. In de praktijk gaat het over het algemeen mis. U moet zich realiseren: je kunt alleen projecteren naar die werelden, die personen of die krachten waarvan je een exacte voorstelling hebt. Dat wil zeggen, dat de voorstelling zeker voor vier van de vijf delen analoog moet zijn aan de werkelijkheid.

Ga je verder naar de perfectie toe, dan krijg je de absolute zekerheid van volbrenging, maar die bezitten over het algemeen alleen ingewijden. Ga je echter uit van het standpunt: ik wil proberen, dan heb je een voorstelling van jezelf nodig - ook als je normaal denkt: ik kan iemand genezen - en moet je op dat ogenblik jezelf zien als een werkelijk grote genezende kracht. Kun je dat automatisch doen, zoveel te beter. Kun je dat niet, dan moet je eerst die voorstelling opbouwen. Dan bouw je de voorstelling op van de patient waar je naartoe wilt.

Ook die voorstelling moet redelijk juist zijn. Ze kan betrekking hebben op de kwaal, ze kan betrekking hebben op de gestalte en zelfs op de omgeving. Maar ze moet nauwkeurig genoeg zijn. Vanaf dat ogenblik kan vanuit een versmelting worden ingegrepen op afstand en kan het ik ook waarnemen op afstand. Want op het ogenblik dat je wezen zich projecteert op afstand, ontstaat er een wisselwerking.

Bij een werkelijke ik-projectie zal er altijd een aflezing zijn van het punt van projectie naar het punt van werkelijkheidsbestaan dat je stoffelijk op dat moment bezit. De herinneringen zijn over het algemeen voor niet meer dan de helft nauwkeurig, maar de saillante punten zijn doorgaans controleerbaar. Dat helpt je dus heel goed om de waarde van je projecties langzamerhand te gaan bezien.

Een volgende keer zullen wij moeten ingaan op de hierbij noodzakelijke procedures, de verschillende methoden die gevolgd kunnen worden en ook de verschillende taakstellingen die denkbaar zijn. Ik zal u dan zeker ook willen inlichten over de verschillende voertuigen die - gezien taakstelling plus instelling - worden gebruikt.

Ik hoop u in dit korte onderwerp begrip te hebben gegeven voor de mogelijkheden en ook een begrip van het functioneren van de verschillende voertuigen. Dat ik daarbij reizen door de sferen als voorbeeld nam is begrijpelijk, omdat deze reizen en de droomsymbolen daarvan voor de meesten van u een goede aanloop zijn naar een bewustere projectie van delen van het ik.

- x Met het astrale lichaam is het wat gevaarlijk om daarmee te reizen. Kun je niet beter een ander voertuig nemen?
- Soms is het onvermijdelijk dat je het astrale voertuig gebruikt. Het astraal is dus altijd kwetsbaar. Dat betekent, dat het gevaarlijker is dan te werken met hogere voertuigen. Daar heeft u volkomen gelijk in.
- x Is de concentratie op licht als vanzelf.....verder onverstaanbaar.
- Het ligt heel sterk aan uw eigen bewustzijn. Er zijn mensen die kunnen niet anders dan astraal uittreden. Dat is een riskante geschiedenis. Maar op het ogenblik, dat je je bewust wordt van hogere werelden, stem je je af op een voertuig dat bij die wereld past. Als je dan een taakstelling op je neemt in verband met deze voorstelling, dan is het bijna zeker dat juist dat voertuig de werkelijke kracht wordt die uitgaat. Het is dat gedeelte van het ik dat actief naar buiten optreedt, maar dat met alle andere delen van het ik desalniettemin verbonden blijft. Het is dan als geestelijk voertuig niet kwetsbaar voor astrale of stoffelijke aanvallen. Wel weer voor aanvallen op het eigen niveau. Maar behoor je tot een lichtende wereld, dan zijn dergelijke aanvallen niet denkbaar; dan is dat zonder risico.

-:-

Tweede gedeelte.

Vragen over de voorgaande les.

- x Bedoelt u met 'afwijkingen' dat je dit soort beelden helderder of doorzichtiger ziet dan normaal of eerder dat je geneigd bent deze impulsen b.v. in landschapsbeelden en landschapsgezichten om te zetten?
- U begint natuurlijk met een voorstelling die voor u bijzonder werkt en daar blijft u voorlopig bij. Maar u zult zien dat dat op den duur toch niet bevredigend is en u gaat als vanzelf andere voorstellingen vormen of u gaat andere voorstellingen beschouwen. Als u b.v. denkt aan een mantram, dan kunt u die voorstelling bekijken of u kunt de klank horen, maar het is niet een sleutel zonder meer. Op een gegeven ogenblik, als u verder wilt gaan, dan zult u een andere mantram moeten gebruiken. U zult een andere voorstelling moeten gebruiken. Typisch is b.v. dat heel vaak iemand, die begint met rechthoeken en driehoeken in de beschouwing overgaat op cirkelvormen, ovaalvormen en slangvormen. Dat is een normale ontwikkeling. Dat kan ook bij deze voorstellingen gemiddeld het geval zijn. De afwijking blijft wel gelijk. De afwijking van de norm blijft dus vergelijkbaar.
- x Bij de eerste oefening die u heeft gegeven zegt u dat je je moet richten op 'eenzijdig blijvende afwijkingen van de norm in de waarneming.' Zijn deze voor één persoon gedurende het hele leven altijd dezelfde soort afwijkingen?
- De eenzijdigheid bestaat in de absolute concentratie op datgene wat men ziet of visualiseert waardoor al het andere wordt uitgesloten en de geestelijke belichting van hetgeen men waarneemt of zich voorstelt steeds intenser, dus steeds stralender wordt. Dat is de afwijking.

DE TOVENAAR.

Een tovenaar werkt met allerlei ritën, dat is u wel bekend. Een tovenaar werkt met allerlei projecties. Hij zendt b.v. op afstand een geest uit eid. Als je dat allemaal zo hoort, dan klinkt dat alsof je bezig bent een heel leger van goden en demonen te besturen. Dat is natuurlijk niet waar. Laten we dan eens zien wat een tovenaar zo ongeveer doet.

De tovenaar begint met de opbouw. Dat kan zijn het uitzetten van rituele cirkels en figuren, het aansteken van lampen, reukbekkens enz. Dan begint hij met aanroepingen.

De eerste aanroep is er altijd één waarmee hij de hulp vraagt van bepaalde krachten om andere krachten te laten komen. Maar hij verandert. De tweede keer wanneer hij dat doet, dan zegt hij niet: 'help mij'. Dan zegt hij: 'Als vertegenwoordiger van die en die verzoek ik u te komen'. De derde keer verplaatst hij zich helemaal in de figuur vanwaaruit hij werkt en zegt: 'IK (hij noemt dan de naam; dat kan zelfs zijn Ik, Jahwe) beveel u (dan volgt de naam) kom hier en gehoorzaam mij'.

Dat proces is voor ons erg interessant, omdat het ook wat zegt over de manier waarop je je ik eigenlijk kunt veranderen.

In het eerste geval wordt er een voorstelling opgebouwd van een kracht die sterker is dan de machten die je oproept. En daarnaast natuurlijk een relatie tussen het ik en die sterke kracht.

In het tweede geval echter wordt die relatie als bestaand aangenomen; ze wordt niet afzonderlijk genoemd. Men is a.h.w. dichterbij die kracht gekomen en kan dus nu al met gezag spreken.

De derde maal vergeet men wie men zelf is. Men is één met de kracht en op grond van die kracht kan men bevelen. Dat is een transformatie die plaatsvindt.

U zult zeggen: Een transformatie is toch weer iets anders dan een projectie. Dat is niet helemaal waar. Want op het ogenblik, dat je jezelf in een andere gedaante en kwaliteit gaat manifesteren, heb je jezelf geprojecteerd in het beeld van die kwaliteit. De tovenaar is niet veranderd, maar zijn afstemming is veranderd. Daardoor krijgt hij het gezag.

Een ander voorbeeld is een gebruik dat in Tibet nogal eens veel voorkomt:

De tovenaar zit in een kleine hut. Hij maakt daar de nodige koekjes van saffraanrijst en nog zo wat. Hij heeft een pijl en boog bij zich. Hij bezweert de pijl en de boog. Op een gegeven moment schiet hij door de wand van de hut die heel dun is, soms zelfs bestaande uit papier, een pijl naar buiten. Die pijl treft dan een vijand die zich misschien 500 km. verder bevindt. De pijl treft hem natuurlijk niet. Maar wat is er gebeurd?

Door de bezwering heeft de magiër zich vereenzelvigd met de pijl. In de bezwering noemt hij nadrukkelijk degene die de pijl moet treffen. Hij heeft zijn doel vastgesteld. Op het ogenblik, dat hij de pijl afschiet met de sterke concentratie op die persoon, doet hij een deel van zijn eigen kracht uitgaan naar de ander. Is die ander dan kwetsbaar, dan overlijdt hij; dan krijgt hij een ongeluk. Is hij niet kwetsbaar, dan ligt de tovenaar op apegapen. Dat komt ook voor. Want een kracht, die je eenmaal hebt opgewekt en gericht, is een deel geworden van je eigen persoonlijkheid. Als er nu een kracht is waar je eigen persoonlijkheid niet goed tegen op kan en ze slaat op jou terug, dan moet je toch die kracht verwerken. En als dat een dodelijke kracht is die naar jou terugkaatst en je ook het

besef hebt dat je ook nog menselijk bent, dan succumbeer je, je gaat er onder door.

- x Hij had die kracht toch naar een andere persoon kunnen sturen.
- Dat kun je niet overzien, want dat is een kwestie van microseconden. Met een menselijk besef kun je dat niet tijdig realiseren. Je kunt het dus niet afweren, omdat het deel is van jezelf. Pas wanneer het is teruggekeerd naar je lichaam, dan realiseer je je dat. Maar dan is het te laat. Want dan is de totale afstemming die je hebt uitgezonden teruggekeerd in je eigen lichaam en werkt het daar. Zo, dat was dan een klein onderricht voor degenen die dachten dat dat gemakkelijk was.

Als wij proberen tovenaars te zien zoals ze werken, dan zien we dat ze ook heel vaak bezig zijn met natuurkrachten. Ze roepen de regen, de zon, een rivier aan. Ze roepen bomen toe dat ze moeten groeien en wat die meer zij. Ook hier staan we voor eigenaardige raadsels. Een van de aardigste verhalen is:

Iemand was naar de Eskimo's geweest en had daar een bepaalde dans gezien. Een regendans zoals die in het noorden van Canada wel wordt uitgevoerd. Hij wilde dat demonstreren en begon te dansen. Het begon werkelijk te regenen. Wat natuurlijk erg onaangenaam was, want hij demonstreerde dat op een gardenparty van de Geographical Society. Dan is de vraag natuurlijk: is het nu het patroon van de dans die het doet of is het iets anders?

Hier zien we een heel eigenaardig iets gebeuren. Als een mens zich volledig overgeeft aan een bepaald ritme (of dat nu bewegingsritme is of een klankritme), dan zal hij zich daardoor, inclusief het grootste gedeelte van zijn zintuigen en een groot gedeelte van zijn geestelijke mogelijkheden, beperken tot één speciaal gebied.

Deze, overigens hoogachtenswaardige ethnologische onderzoeker, had zich volkomen verdiept in die dans. Om haar te demonstreren moest hij dat weer doen. Hij herhaalde dus niet alleen de passen, maar hij moest het hele ritme, het hele gebeuren herbeleven. In het begin was dat een beetje gekunsteld, maar toen het goed ging, kwam hij er echt in. Vanaf dat ogenblik was hij ingesteld op de regen. Het commentaar van vooral de vrouwelijke bezoekers van de gardenparty was dus ook donderen. Daaruit blijkt weer dat we door externe omstandigheden onze persoonlijkheid soms kunnen richten en dat we daarmee iets gek doen.

Wat doe je eigenlijk als je een regendans uitvoert? Je schept gewoon een veld, verder niet. Dat veld heeft voornamelijk uitwerking op statisch-electrische verhoudingen. Dat zijn de verhoudingen die liggen tussen ongeveer 500 en 1000 meter bovengronds. Dat wil zeggen dat op dat ogenblik, indien er stof en vocht aanwezig is, het neerslagverschijnsel aanmerkelijk wordt versneld en de kans op regen steeds groter wordt. Die kracht komt in het begin voor een deel uit jezelf. Maar er is nog iets anders: op dat ogenblik ben je door die beweging ook in harmonie met bepaalde krachten van de aarde. Die krachten worden door jou dan tijdelijk gericht op en getransformeerd tot datgene wat je zelf uitstraalt. De kracht die je ontwikkelt is veel groter dan je zelf oorspronkelijk tot stand zou kunnen brengen. Het resultaat is dus tamelijk vochtig in dit geval.

Als je bezig bent om een boom te bezwaren, dan kun je dat doen door gewoon bezweringen uit te spreken, dat gaat. Maar je kunt het ook doen door daar te staan en proberen je een te voelen met het groeiproces. U.zult zeggen: Wat is dat gek. Dat is helemaal niet zo gek, want wanneer

u dat doet, gaat u een harmonie aan met de plant. Of dat nu vanuit een bezwering gebeurt of uit een soort liefdesgevoel dat maakt verder niet veel uit. Op dit ogenblik is er een brug geslagen tussen u en de plant. De plant heeft wel een instinctieve wil, maar geen sterke geestelijke wil. U heeft echter wel een sterke geestelijke wil en u legt dus a.h.w. groei op, bloei, vruchtbaarheid enz.

De plant reageert daarop alsof er externe omstandigheden zouden zijn in de natuur die datzelfde resultaat hebben en begint dus met haar wortelstelsel, het capillaire stelsel, die stoffen aan te voeren die het mogelijk maken. U versnelt daardoor in feite het levensritme van de plant. Het resultaat is, dat de plant groter en mooier wordt. Bovendien bent u zelf als mens toch meer bewust deel van de krachten van de natuur dan de plant. De plant ondergaat ze passief. De mens kan die krachten actief beschouwen en onder omstandigheden hanteren. Als hij zich één voelt met de plant, wordt het actief vermogen van de mens tijdelijk aan de plant overgedragen. Dat is een aardige verklaring voor verschillende verschijnselen als b.v. in Findhorn. Ook hier weer, je projecteert toch een deel van jezelf mee.

Hoever dat kan gaan, hebben ze in India een keer onderzocht. Het betreft hier de opbrengst (oogst) van rijst en mais. Om dat het best te kunnen overzien zijn een aantal proeven genomen o.m. met bestraling met een radio-actief element. Toen bleek, dat 50 m rond het element dat was opgesteld alle gewas was verbrand. Daar omheen was een groepje (ongeveer 10 m) dat veel minder zaad zette dan normaal. Maar daar weer achter was een heel groot gebied van misschien een 100 tot 150 m waarvan de opbrengst het dubbele van het normale was. Daarna werd het weer gewoon.

Toen waren er mensen die zeiden: Kunnen wij dat niet anders doen. Zij hebben er toen een fluitspeler op afgestuurd. Met die eerste fluitspeler hadden ze geluk. Het was een zeer religieuze jongeman. Hij associeerde zich onder zijn fluitspel met een bepaalde godheid. Toen hij al fluitspelende rond die gewassen liep (elke dag een uur of wat, dat heeft hij ongeveer een maand volgehouden) groeide het gewas inderdaad veel beter en het was qua vrucht veel beter bezet.

Toen dachten ze het gevonden te hebben. Intussen trommelden ze een stel fluitspelers op en zei hun: Ga maar spelen. Maar die anderen liepen te spelen voor de centen. De halmen bleven leeg. Hier heeft u dus weer het eigenaardige: het geloof, de associatie in gedachten met een bepaalde godheid was hier de oorzaak van een vergroting van levenskracht op een betrekkelijk groot terrein. Hier is alweer een projectie van het ik op een andere persoon bij betrokken. Zo iemand mag je toch wel een tovenaar noemen. Zo kunnen we doorgaan. Overal zijn mogelijkheden aanwezig. Neem nu een heel simpel voorbeeld:

Wat is de basis van materie? Energie. In de energie komen bepaalde wervelingen voor die zo ontzettend snel en dicht zijn. Die noemen we de kleinste deeltjes. We kunnen die nog splijten in andere kleinste deeltjes welke onderling heel sterk verbonden zijn.

Stel nu, dat iemand de kracht heeft, alleen de kracht verder niet, om zich voor te stellen dat die deeltjes hun samenhangen verbreken en dat hij zich daarvoor in de plaats een andere binding van die deeltjes voorstelt. Wat gebeurt er dan? Nu, die man kan goud maken, diamanten maken. Hij neemt gewoon een brokje aarde en zegt: Wat wil je hebben? Een tompouce of een moorkop? En hij maakt er een.

Hier is het dus gewoon een opnieuw arrangeren a.h.w. van atomen en het doen ontstaan van andere moleculaire bindingen. Daar komt het op neer. Hoe zou zo iemand dat nu kunnen doen, als hij niet in zich het besef zou hebben van de oerenergie? Ik zie dat in alchemie ook. Op het moment, dat

het grote werk wordt volbracht, moet het eigen ik de oer-energie beseffen en beleven en uit die beleving ontstaat dan het wonder in de smeltkroes.

Het is een projectie van een deel van jezelf, van de kracht van jezelf. Elke werkelijke tovenarij is daarmee wel voor een deel verbonden. Er zijn ook andere dingen bij. Neem nu het meest eenvoudige voorbeeld: hypnose.

Hypnose is een combinatie van suggestie en optische vermoeidheid. Maar een goed hypnotiseur heeft zelfs de optische vermoeidheid niet nodig. Het enige dat hij nodig heeft is zijn volledige concentratie. Waarom? Op het ogenblik, dat ik mij volledig op een andere persoonlijkheid concentreer, kan ik de trillingen van die mens aanvoelen en daar iets aan veranderen. Die verandering verandert dan ook het bewustzijn.

Het bewustzijn is nu geheel ingesteld op het trillingsgetal van de magnetiseur. Wanneer hij nu zijn bevelen uitspreekt (wat hij niet zou behoeven te doen, hij zou ze ook heel sterk kunnen denken), dan stelt hij a.h.w. zijn eigen wil en eigen waarde in de plaats van de normale waarden die voor de proefpersoon bestaan. Maakt hij daar goed gebruik van, dan vervangt hij een groot gedeelte van de eigen persoonlijkheid van zijn sujet. Daardoor kan hij het sujet alles laten doen wat binnen de aard van het sujet ligt en wat niet strijdig is met zijn eigen aard. Alweer, persoonlijkheidsprojectie.

U zult zeggen: Is dat nu zo gebruikelijk. U doet dat toch zelf ook. Wanneer u met medemensen contact heeft, dan schat u onwillekeurig (u doet het niet eens bewust) de uitstraling van de ander in. U reageert daarop. Nu heeft u gelukkig een rem. U heeft namelijk een scheiding gemaakt tussen gedachtenbeelden en werkelijkheidsbeelden. U kunt dus wel een wensgedachte overdragen, maar niet de verwerkelijking. Dat is maar gelukkig ook, want anders zou het een hele janboel worden. Niet dat het dat niet is op het ogenblik, maar dat is nog menselijk normaal.

Wat je overdraagt is in feite niets anders dan een band die je met de ander voelt. Op het ogenblik, dat die overdracht op welke wijze dan ook in overeenstemming is met de praxis die je kent, zal de wederkerigheid ervan zo sterk zijn dat je op zeer grote afstand precies de dingen van elkaar aanvoelt, maar ook boodschappen of mededelingen van de ander automatisch overneemt. Dan zeggen ze niet: Als ik had geweten dat je zou komen, dan had ik de looper uitgelegd. Ze weten wel dat je komt, maar ze weten niet waarom ze weten dat je zou komen. Dat is nu het typerende.

Er is hier ook sprake van een zekere overdracht, maar die kan eerder geschieden als het ik zich voor een deel heeft geassocieerd met de ander. Je hebt dus iets overgenomen van diens uitstraling en iets van je eigen uitstraling in de ander achtergelaten. Daardoor ontstaan deze wisselwerking en die brug.

In de gewone menselijke contacten waar sympathieën e.d. meespelen is meestal sprake van uitstralingsgelijkheid of uitstralingsvergelijkbaarheid. Op het ogenblik, dat een contact verder gaat dan dit (dat er dus werkelijk wisselwerkingen optreden) is er over het algemeen sprake van een uitwisseling van een deel van de eigen trilling tegen een deel van de trilling van de ander. Heeft u daar wel eens over nagedacht? Dan is het helemaal niet zo gek.

Dan kun je zeggen: Een telepaath kan een spierlezer zijn. Kunt u zo goed spierlezen? Ik denk, dat er maar weinig mensen zijn die dat kunnen. Een werkelijk goed telepaath is iemand, die niet alleen maar spierlezer is. Hij is volkomen in staat zich in te stellen op het sujet van de geleider. Nu hanteert hij wel voor zijn eigen gevoel in de eerste plaats het spierlezen om b.v. een verborgen voorwerp op te sporen. Maar degene die

zich werkelijk één kan gevoelen met de ander, neemt ook de kennis van de ander over. En dan zou het eerste contact eigenlijk al genoeg zijn om te kunnen zeggen: Dan ga ik daar en daar naartoe, want daar is het. Zo sterk is dat.

Elke mens doet dat in meer of mindere mate in zijn leven. Er zijn altijd wel personen bij en soms zelfs omgevingen waarmee je zo sterk verbonden bent dat je altijd iets daarvan blijft waarnemen.

Het kan zijn dat je gevoelig bent voor b.v. strijd. Als je daar heel gevoelig voor bent en ergens op de wereld is een omvangrijke strijd gaande, dan voel je dat. Ben je een beetje bewust van jezelf, dan ben je bovendien nog in staat ongeveer te zeggen waar die strijd plaatsvindt. Gevoeligheid is niet alleen een kwestie van projecteren van een deel van het ik, maar het is ook receptiviteit.

Wij leven in de aardsfeer. Alles wat in de aardsfeer gebeurt, dat projecteert zich naar alle leven op aarde. Op het ogenblik, dat je bent afgestemd op een bepaald deel van die belevingen, ga je ze aanvoelen, ga je ze aflezen. Dan kunt u zeggen: Dat is waarzeggerij, telepathie of wat anders. Het is maar een naam die wij eraan geven.

Je bent eigenlijk altijd bezig met delen van je persoonlijkheid ergens naartoe te sturen (je weet zelf misschien niet eens waarheen) en delen van het andere te ontvangen in je persoonlijkheid en daarmee veranderingen en bewustwording te ondergaan. Het gehele proces van de bewustwording zelf is een proces van voortdurende uitwisseling. U heeft allemaal wel gehoord over tweelingzielen.

Tweelingzielen zijn twee zielen die een zodanige eenheid vormen dat ze te samen meer betekenen dan elk der delen afzonderlijk zou kunnen zijn. Maar vraag u nu eens af: Wat gebeurt er dan? Dan ontstaat er een zo perfecte harmonie dat beide persoonlijkheden zich zozeer op elkaar afstemmen dat ze elkanders inhoud kunnen overnemen. Daar komt het op neer.

Wat is bewustwording eigenlijk anders dan één steeds weer in je opnemen van andere waarden zodat je in een andere wereld denkt te leven. De wereld is altijd dezelfde. De kosmos is altijd hetzelfde, ook de stofelijke wereld. Die is ook weer een deelverschijnsel van de werkelijkheid waarin wij geestelijk bestaan.

Op het ogenblik dat je bewust wordt, aanvaard je bepaalde delen van het Al in jezelf. Dat kun je niet doen zonder delen van jezelf in het Al te projecteren. Het is een wisselwerking. En door deze wisselwerking gaan we dan andere dingen zien, we krijgen andere gaven en mogelijkheden enz. Ook hier speelt het projecteren van een deel van je persoonlijkheid een rol.

Elke tovenaer, elke magiër werkt daarmee in meer of mindere mate. Zelfs de goochelaar die volgens zijn begrip niets anders doet dan anderen vertonen dat de hand sneller is dan het oog. Als u denkt dat hij iets doet, dan doet hij in feite iets heel anders. Hij stemt zich zozeer af op zijn gehoor, dat hij in staat is om de aandacht voortdurend af te leiden van de dingen die hij doet. Er zijn ook mensen die dat alleen doen met hun daden en hun woorden; politici e.d.

Je moet begrip hebben voor je auditorium, anders kun je dat namelijk niet doen. Het betekent weer, dat je je eigen beeld van wat gezien moet worden uitzendt naar de mensen en dat je gelijktijdig als correctiefactor hun reactie terugleest. Is dat perfect, dan ben je in staat om op een perfecte manier de goocheltruc te vertonen, of die nu een verbale is of een toneel-magische.

U werkt, of u het weet of niet, in uw leven steeds weer met meestal kleine en ten dele onbewuste projecties vanuit uw wezen naar de omgeving, naar het andere. Wilt u nu werkelijk leren wat magie is, dan moet

u gewoon leren om dat bewust te doen. Dan moet u ook leren dat u uw persoonlijkheid niet aan een ik-voorstelling kunt binden, maar alleen aan een krachtvoorstelling. En hoe intenser en vollediger de krachtvoorstelling is, des te intenser en vollediger uw mogelijkheid tot projectie wordt van datgene wat u als doel heeft gesteld; wat u dus wilt bewerkstellingen.

Het is iets wat veel magiërs voor een deel moeten onderschrijven, ze kunnen niet anders, en voor een deel ook zouden willen ontkennen omdat ze de uiterlijkheden van hun werkwijze over het algemeen veel hoger inschatten dan het in feite verdient.

Ik heb het u voorgelegd. Misschien dat u zich daardoor bewust wordt van het feit dat u - of u het wilt of niet, of u het weet of niet - altijd al bezig bent met zelfprojectie en dat u in vele opzichten, ook al denkt u dat u gewoon heel normaal werkt een beetje magie, een beetje paranormale krachten toch ook hanteert.

Als u dat eruit heeft begrepen, dan is het doel van de oefening weer bereikt en mag ik u danken voor uw aandacht.

-:-

A R B E I D.

O, hoe arm is de mens! Zo arm, dat Eva eens de appel toch aan Adam heeft gegeven, want nu - het is zo jammerlijk - moet je werken om te leven.

En toch, de arbeid is voorwaar een wijze van beschouwen. Want zonder arbeid kan geen mens bestaan, geen leven bouwen, niet zien, niet voelen en niet denken, kan aan niets zijn aandacht schenken, kan niets volbrengen.

Arbeid is al wat we doen. Maar de wijze waarop wij het beschouwen is bepalend voor de wijze waarop wij beleven. Vandaar dat wij soms arbeid noemen wat spel zou kunnen zijn. En aan de zwaarste arbeid die we ooit verrichten, denk aan de vacantietijd, de naam van spel gaan geven.

U spreekt van arbeid. Maar ik zeg u: geen mens kan werkelijk bestaan als hij slechts zichzelf kent en slechts zichzelf ziet.

De waan van het ik moet nog verbrokken worden. Je leeft jezelf van wat je doet. Dat is iets wat je ondanks jezelf volbrengt omdat je moet, omdat het in jezelf staat neergeschreven: Op die manier geef ik inhoud en betekenis aan mijn leven.

Op die manier wordt arbeid mij in feite spel en zelfbevestiging.

Op deze wijze vind ik voor mijzelf een deelgenootschap in het leven.

Op deze wijze en slechts zo kan ik mijzelf inhoud geven, mijzelf begrijpen en ook mijzelf beschouwen.

Arbeid is niet het werk waardoor ik anderen dien. Arbeid is datgene wat ik verricht. Omdat het wezen van hetgeen ik doe in mij als een grote waarde ligt. Omdat ik uit wat in mij leeft.

Daarom zeg ik u: Arbeid is in feite al wat aan u leven inhoud geeft.

Dit is voor degenen die denken aan de werklozen misschien een steuntje in de rug. Maar een werkloze werkt ook aan een nietsdoen en dat is vaak een heel zware arbeid. Het zou hem misschien heel wat lichter vallen, als hij meer zou kunnen doen. Dan zou hij wel denken dat hij meer werkt, maar eigenlijk verricht hij minder arbeid, omdat hij minder moeite heeft met hetgeen hij doet dan met hetgeen hij niet kan doen en zou willen doen.

Onthoudt u dat maar.

-:-

ZELFBEZINNING.

Als ik mij bezin op mijzelf, bezin ik mij dan? Want als ik mij op mijzelf bezin, dan keer ik mij tot de dromen die in mijn wezen leven. Dan ben ik bezig mijzelf en mijn streven los van alle dingen zelf te overzien. Waarop ik dan een wereld schep of een God die ik dien en zeg: Ik ben nu juist bewust en op de goede weg.

Als je je bezint, bezin je dan op wat de anderen zijn, op wat je voor die anderen bent.

Bezin je op de pijn en op de vreugde die je met anderen deelt of die je anderen geeft.

Bezin je op het feit dat niemand ooit eenzaam leeft, maar dat hij steeds verbonden blijft, afhankelijk zal zijn van vele anderen. Probeer dan die verhouding te veranderen totdat je zelf erkent: Dit is deel van mijn bestaan. Ik kan met dit geheel te samen leven. Ik behoef niet steeds naar anders-zijn te streven, opdat het heden kan vergaan.

Bezin je zo op jezelf, dan leer je niet alleen jezelf kennen, maar je leert de banden kennen tussen ik en Al.

De waarheid van het bestaan is niet je eigen waan, maar je verbondenheden waardoor je door de tijd (verleden, heden toekomst) saam gebonden bent met de ene Kracht, met de onbekende Naam, met God en al wat uit Hem leeft.

Als het ik dit deel-zijn dan voor zich begrepen heeft, bezint het zich wel op het geheel, maar daardoor ook op zichzelf. Dan leert het waarheid kennen die in ik en buiten ik, in tijd en buiten tijd een band scheidt met het onbekende zijn dat voor de mens nog altijd heet:

Die vreemde eeuwigheid.

:~::~